

CREATA SA FII FEMEIE

Dacă ai descoperit în tine acel ceva care te face să crezi că nu poți trăi fără a fi iubită și fără a dăruia iubire – ești femeie.

Tu, cea sensibilă, delicată, fără mușchi puternici, dar cu o voință care poate escalada munți de probleme – ești femeie:

- cu nevoi de comunicare și aptă de comunicare așa cum bărbații nu pot s-o facă
- dând glas armoniei și frumuseții prin simpla prezență în casa ta
- influențând națiuni și generații cu o mângâiere pentru nou născut

Dacă ai văzut că ești înzestrată cu capacitatea de a oblădui obrații înlăcrimați ai lumii, chiar dacă nu de puține ori, ea ți-a călcat inima în picioare și chiar dacă ai spus că niciodată nu vei avea această putere, trebuie să știi următorul lucru: ești femeie și Dumnezeu, care este Dragoste, te-a creat.

Și deoarece Creatorul nostru este Dragoste, și din mâna Lui primim orice dar bun și desăvârșit, El nu ar fi pus în noi, femeile, nimic care să ne producă mai multă suferință decât fericire și bucurie.

Și pentru că e Tatăl Luminii, natura Lui nu L-ar fi lăsat să pună în noi mai mult întuneric decât lumină, mai multă urâțenie decât frumusețe, mai multă slăbiciune decât putere, mai multă rigiditate decât gingășie.

În decursul secolelor, în medii de viață și culturi diferite femeile au avut pe buze sau poate doar în inimă deznădejdea pricinuită de prea multă suferință, trădare sau neîmplinire. Prea firavă emoțional, prea sensibilă într-o societate atât de dură... “Oare de ce a trebuit să mă nasc femeie?”

De ce te-ai născut? De ce trăiești? – Nu ai decis tu să vii în lume, ci Dumnezeu, Creatorul. Nu ai venit la întâmplare și nici doar pentru a trăi o viață scurtă și plină de necazuri.

Dumnezeu îți vorbește prin cuvintele Bibliei : “Așa vorbește Domnul care te-a făcut...și Cel ce te-a întocmit...Nu te teme de nimic căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume, ești al Meu...Ai preț în ochii Mei, ești prețuit și te iubesc...te-am făcut spre slava Mea, te-am întocmit și te-am alcătuit.” (Isaia 43:1,4,7). Tu ești creată pentru slava lui Dumnezeu . Nu doar să lucrezi, să te căsătorești, să naști cu durere copii, să-i crești, să suferi, iar bucuriile din viața ta să fie niște halte mici. Nu doar pentru atât!

Exiști pentru ca viața ta să reprezinte chipul celui mai mare Stăpân și Împărat. Dumnezeu te-a creat pentru a fi o fiică a Lui. Nu

ești la întâmplare! Nu ești doar o femeie neînsemnată, pierdută printre miliardele de pământeni care luptă cu viața. Nu! Ar fi prea trist...

Dumnezeu îți spune “Te chem pe nume, ai preț în ochii mei...te iubesc...te-am făcut spre slava Mea!”

Unul dintre cei mai frumoși psalmi din Biblie, Psalmul 139, scris de David sub inspirația Creatorului Universului, dă răspunsuri frământărilor privind identitatea umană, cum mii de pagini concepute de mințile omenești nu au dat.

“Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai țesut în pânțele mamei mele: Te laud că sunt o faptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.”
Psalmul 139:13-16

Dumnezeu, care a creat toate lucrurile, Cel Atotputernic și Omniprezent, a fost acolo când eu și tu, draga mea, înainte de a veni în lumea aceasta, eram doar un mic embrion în pânțele mamei. Nu am venit la întâmplare în această lume, sexul, personalitatea, înfățișarea, aptitudinile, deficiențele, au fost hotărâte dinainte de un Dumnezeu al Dragostei.

Nu ochii noștri care transmit creierului imaginea din oglinda de pe perete sau oglinda numită “standardele lumii” ne pot da imaginea întregii noastre făpturi. Sufletul este acea parte ascunsă care contează și care va rămâne după ce învelișul va fi aruncat în pământ. Trupurile sunt supuse degradării din pricina păcatului care a intrat în lume. Trandafirii cei mai gingași au spini, florile cele mai deosebite cu parfumul lor amețitor se veștejesc, cerul cel mai senin poate da furtuni ucigătoare. Cea mai frumoasă și populară femeie de azi, mâine poate ajunge în mintea oamenilor doar o amintire și nimic mai mult...Zâmbetul cel mai senzual se poate transforma într-o clipă în grimasa disperării când medicul anunță o boală extremă...

“Am 36 de ani...”, spunea o femeie deosebit de cochetă, cu oarecare mândrie. Știa să provoace admirația celor din jurul ei, pentru că arăta cu 10 ani mai tânără. “Dar anii aceștia, de fapt, nu-i mai ai...”, a replicat cineva cu înțelepciune. “Anii aceștia s-au dus ...”

Cuvintele acestea au marcat-o adânc pe acea femeie care, pentru a se conforma standardelor lumii, investise mult timp și energie, de-a lungul anilor, pentru a arăta bine și a se menține tânără și frumoasă. Și nu doar atât; cu trecerea anilor, începuse să

se teama grozav de amprentele vârstei. Nici cele mai bogate celebrități nu se pot împotrivi legilor degradării.

Găsim pe paginile Bibliei două versete minunate care au adus liniște și pace în viața femeii amintite mai sus și care pot aduce liniște și în sufletele noastre :

“Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.” (Matei 16:26,27)

“De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinlăuntru se înnoiește din zi în zi.”

(2 Corinteni 4:16)

Mai important ca orice pe lume este să te concentrezi asupra frumuseții sufletului. Trupul este supus efemerității, dar sufletul este veșnic. Dar cum putem înfrumuseța acea parte a ființei care nu piere niciodată, pregătind-o pentru ziua când ne vom întâlni cu Mântuitorul nostru?

“Tu ești cel mai frumos dintre oameni...” spune un psalm despre Hristos. Așa că, orice femeie care Îl are pe Hristos în inimă, are cea mai aleasă și cea mai nedegradantă frumusețe.

Este important să privim în oglinda lui Dumnezeu pentru a vedea cum trebuie să ne înfrumusețăm chipul lăuntric, astfel încât să fim plăcute celor din jur și să fim cele mai frumoase când ne vom întâlni cu Hristos, care a murit pentru a ne mântui și pentru a ne elibera de toată urâtenia care poate locui într-un om. Și această oglindă specială este Cuvântul Lui.

Un cuvânt, spune Domnul și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire...o oștire care câștigă bătălia spirituală în familie, în biserică și în lume.

Dar dacă femeile nu citesc Cuvântul lui Dumnezeu sau doar îl citesc fără a-L aprofunda, mai pot oare ele câștiga bătălia?

Oricărei femei i-ar plăcea să trăiască cea mai frumoasă poveste de iubire, inima oricărei femei dorește un prinț care să o iubească așa cum e, să îi înțeleagă toate cutele sufletului și să-i fie alături chiar și atunci când greșește. Acest prinț nu aparține acestei lumi și când ajungi să-l cunoști, îți dai seama că merită toată iubirea. Hristos este Acela. Întreaga Scriptură, de la început până la sfârșit, prezintă această poveste de dragoste.

“Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea...” (Ieremia 31:36)

Având o inimă sensibilă de femeie, uitându-te în trecutul tău, sigur vei descoperi această declarație de dragoste a lui Dumnezeu.

Trebuie să lăsăm această dragoste să ajunga în inima noastră, să-și croiască drum în sentimentele, intelectul și voința noastră. Să ne înălțăm inimia și să spunem: “Dumnezeul meu, vreau să Te iubesc cu sufletul meu, cu mintea mea, cu puterea mea...”. Oricine spune în adevăr aceste cuvinte va vedea în curând o schimbare a gândirii și a purtării. De ce? Pentru că este înlăuntrul său povestea dragostei...

“Am văzut pe străzile României o femeie cu inima tăiată împrejur de Iubirea lui Hristos.

În urma ei lăsa o mireasmă de regină.

Trăia și ea în aceeași lume infectată de păcat ca oricare altă femeie și totuși domnea peste împrejurările vieții.

Regele-Hristos a rascumpărat-o de “ea însăși”.

Era o adevărată Doamnă a iubirii.

În familii, în biserici, oriunde pătrundea parfumul ei

Îngeri și oameni gândeau:

toate lucrurile sunt cu puțință la Dumnezeu când o femeie Îl poate iubi cu toată inima ei pe Hristos – Prințul Iubirii.”

Geta Mester